

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v Bratislave, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ivana Rumanu a členov senátu JUDr. Jany Zemkovej, PhD. a JUDr. Ing. Miroslava Gavalca v právnej veci žalobcu **H. S. S., s.r.o.**, so sídlom R., právne zastúpeného JUDr. M. B. PhD., advokátom so sídlom K. proti žalovanému **Úradu priemyselného vlastníctva Slovenskej republiky**, so sídlom Ul. Jána Švermu č. 43, 974 04 Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutí žalovaného č. POZ 5210-2006II/86-2007 zo dňa 29.06.2007, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23S/264/2007-69 zo dňa 19.03.2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Banskej Bystrici, č.k. 23S/264/2007-69 zo dňa 19. marca 2008 **m e n í** tak, že rozhodnutie predsedníčky žalovaného č. POZ 5210-2006II/86-2007 zo dňa 29. júna 2007 podľa § 250j ods. 2, písm. a/, c/ O.s.p. **z r u š u j e** a **v r a c i a** vec žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný **j e p o v i n n ý** nahradiť žalobcovi trovy konania 864,03 eura, do 30 dní od právoplatnosti rozsudku na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. M. B. PhD., advokáta v K..

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom krajský súd zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. POZ 5210-2006II/86-2007 zo dňa 29.6.2007, ktorým predsedníčka žalovaného v administratívnom konaní zamietla rozklad a podľa § 59 ods. 2 zák.č. 71/1967 Zb. o správnom konaní v znení neskorších predpisov v spojení s § 4 ods. 1, písm. f/ zák.č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach v znení neskorších predpisov potvrdila rozhodnutie prvostupňového orgánu č. POZ 5210-2006 N/371-2006/St zo dňa 20.11.2006 o zamietnutí námietok proti zápisu označenia „D. – H. S.“, zn. spisu POZ 5210-2006, prihlasovateľa D. – H. S. s.r.o., G., do registra ochranných známok. Predsedníčka žalovaného odôvodnila zamietnutie rozkladu tým, že námietkové konanie podlieha koncentračnej zásade, preto na doklady predložené v rámci rozkladu - predložené po uplynutí zákonnej lehoty na podanie námietok, určenej v § 9 zákona o ochranných známkach, nemožno prihliadať. V zmysle uvedeného ustanovenia musia byť listinné dôkazy alebo označenie listinných dôkazov, ktoré namietateľ predloží, súčasťou námietok, t.j. musia byť takisto predložené do troch mesiacov od zverejnenia prihlášky ochrannej známky vo vestníku úradu (v tomto prípade do 6. júla 2006). V zmysle ust. 40b ods. 3 zákona o ochranných známkach úrad zisťuje skutkový stav z dôkazov, ktoré predložia alebo navrhnu účastníci konania. V dôsledku koncentračnej zásady námietkového konania však môže namietateľ predkladať dôkazy len v zákonom stanovenej lehote, preto by ani v prípade vrátenia veci na opätovné prerokovanie a rozhodnutie prvostupňovému orgánu, ako požadoval namietateľ, nemohol byť skutkový stav posudzovaný na základe novo navrhnutých dôkazov, predložených v rozklade.

Krajský súd sa v odôvodnení rozsudku stotožnil so závermi žalovaného. Po preskúmaní veci dospel k záveru, že rozhodnutie žalovaného, rozhodujúceho o rozklade žalobcu proti rozhodnutiu úradu ako prvostupňového správneho orgánu bolo vydané v súlade so zákonom. Súd sa stotožňuje s posúdením veci žalovaným, podľa ktorého nebolo možné pripustiť zmenu skutkového stavu na základe dodatočne predložených listinných dôkazov spolu s rozkladom, pričom žalovaný rozhodujúc o rozklade súčasne nezistil ani nesprávnosť v hodnotení podmienok na uznanie dôvodnosti podanej námietky podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 55/1997 Z.z., ktoré aj súd považuje za správne. Záver žalovaného, že namietateľ v konaní o námietkach nepreukázal naplnenie podmienky podnikania pred dňom podania prihlášky s rovnakými alebo podobnými tovarmi alebo službami pod jeho obchodným menom v súlade s § 4 ods. 1 písm. f/ zákona o ochranných známkach je správny. Bolo možné

prihliadnuť len na predložené dôkazy a označené dôkazy v lehote na podanie námietok, ktorými boli výlučne výpis z obchodného registra a poukázanie na internetovú stránku žalobcu www.h.sk, pričom týmito dôkazmi sa žalobcovi nepodarilo preukázať splnenie zákonných podmienok pre úspešné uplatnenie námietkového titulu podľa § 4 ods. 1 písm. f/ zákona č. 55/1997 Z.z.. Z vyššie uvedených dôvodov súd žalobu ako nedôvodnú zamietol podľa § 250j ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto rozsudku podal žalobca v zastúpení advokátom včas odvolanie. Namietal, že z ustanovenia § 9 zákona o ochranných známkach nevyplýva, že v konaní o námietkach proti zápisu označenia do registra ochranných známk platí koncentračná zásada a uplatnenie tejto zásady v námietkovom konaní nemožno vyvodiť ani z iného ustanovenia zákona o ochranných známkach. Zo znenia § 9 zákona o ochranných známkach je zrejmé, že táto zásada nie je v texte zákona vyjadrená.

Z § 9 zákona o ochranných známkach vyplýva iba to, že po zverejnení prihlášky vo vestníku môže namietateľ z dôvodov uvedených v § 4 podať v lehote troch mesiacov od tohto zverejnenia úradu námietky proti zápisu označenia do registra obsahujúce právne a skutkové odôvodnenie, ako aj dôkazy listinné dôkazy alebo označenie listinných alebo iných dôkazov, ktoré namietateľ predloží. V predmetnom ustanovení zákona o ochranných známkach je teda iba vyjadrená prekluzívna lehota k podaniu námietok, ale nemožno z neho vyvodiť, že by namietateľ k riadne uplatneným námietkam nemohol neskôr, t.j. po uplynutí lehoty doložiť ďalšie dôkazy pod hrozbou, že na neskôr predložené dôkazy sa nebude prihliadať.

Koncentračná zásada musí byť v zákone výslovne a nepochybne formulovaná, pretože, ide o prelomenie všeobecných procesných princípov. V zákone možno koncentračnú zásadu formulovať napríklad tak, ako je to uvedené v § 175 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku „na námietky podané neskôr však už nemožno prihliadať“ alebo v § 21 ods. 3 zákona č. 50/1976 Zb. o územnom plánovaní a stavebnom poriadku (stavebný zákon) v znení neskorších predpisov „na stanoviská uplatnené po tejto lehote sa neprihliada“. V stavebnom zákone možno nájsť viacero príkladov výslovného vyjadrenia koncentračnej zásady priamo v texte zákona. Obdobným spôsobom je zásada koncentrácie vyjadrená napríklad aj v Exekučnom poriadku pri inštitúte námietok zaujatosti (§ 30 ods. 8 Exekučného poriadku) či námietok proti exekúcii (§ 50 ods. 1 Exekučného poriadku).

Opačný výklad by bol v rozpore s princípom právnej istoty, ktorá zahŕňa dôveru občana v právo. A ktorej základným atribútom je istota fyzických a právnických osôb, že vo vzťahu k nim bude postupované v súlade s Ústavou Slovenskej republiky a platnými zákonmi, že príslušné štátne orgány budú konať a rozhodovať podľa platných právnych predpisov, že ich budú správne vykladať a aplikovať. Ak by totiž zásada koncentrácie, ktorá je protipólom tzv. zásady jednotnosti správneho konania, nebola v zákone výslovne vyjadrená, účastníci konania by boli v značnej „neistote“ pokiaľ ide o uplatnenie ich práv a oprávnených záujmov v jednotlivých konaniach, pretože z textu zákona by nemohli zistiť, či všetky skutkové zistenia a právne dôvody musia predložiť v ustanovenej lehote pod hrozbou, že na neskôr predložené dôkazy sa už nebude prihliadať, alebo či ich môžu predložiť aj neskôr v súlade so zásadou jednotnosti konania.

Žalovaný vo vyjadrení zo dňa 27.06.2008 k odvolaniu žalobcu navrhoval, aby odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdil. Uviedol, že nesúhlasí s tvrdením žalobcu, že koncentračná zásada prichádza do úvahy iba tam, kde tak výslovne ustanoví príslušný osobitný právny predpis, ani že aplikácia tejto zásady je zásadne spojená s povinnosťou správneho orgánu účastníkov konania na dopad tejto zásady výslovne upozorniť. Žalobca tvrdí, že koncentračná zásada musí byť v zákone výslovne formulovaná, pretože ide o prelomenie všeobecných zásad správneho konania, najmä prelomenie zásady jednotnosti konania a materiálnej pravdy. S týmto tvrdením žalovaný nemôže súhlasiť a poukazuje pritom na mnoho ustanovení obsiahnutých v právnom poriadku Slovenskej republiky, ktoré sa spravujú koncentračnou zásadou bez toho, aby v nich bola táto zásada výslovne upravená. Ide napríklad o ustanovenie § 30 alebo § 147 ods. 1 Exekučného poriadku, alebo niektoré ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku. V tejto súvislosti nemožno súhlasiť s tvrdením žalobcu, že pokiaľ zásada koncentrácie nie je v texte právneho predpisu výslovne vyjadrená, dochádza k vzniku právnej neistoty účastníkov konania, pretože skutočnosť, že sa v § 9 zákona o ochranných známkach uplatňuje koncentračná zásada vyplýva zrejším spôsobom priamo z textu tohto ustanovenia, aj keď v ňom koncentračná zásada nie je výslovne zakotvená. Žalovaný sa plne stotožňuje s konštatovaním prvostupňového súdu, že ak námietky majú obsahovať aj listinné dôkazy a námietky majú byť podané v lehote do troch mesiacov, je zřejmé, že aj listinné dôkazy, resp. ich označenie, majú byť podané v tej istej lehote.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O.s.p.) preskúmal vec a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zmenil tak, že podľa § 250j ods. 2 písm. a/, c/ O.s.p. rozhodnutie predsedníčky žalovaného č. POZ 5210-2006II/86-2007 zo dňa 29.06.2007 zrušil a vrátil vec žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd porovnaním predloženej argumentácie oboch účastníkov zistil, že spor o zákonnosť v prvom rade spočíva v procesnej otázke – či v administratívnom konaní o námietkach proti zápisu ochrannej známky do registra ochranných známk sa mala a mohla aplikovať koncentračná zásada, obsahom ktorej by bolo procesné právo a súčasne procesná povinnosť namietateľa označiť a predložiť všetky dôkazy na preukázanie podaných námietok iba v lehote troch mesiacov od zverejnenia prihlášky vo vestníku (§ 9 zák.č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach) sankcionovaná zánikom tohto práva po uplynutí tejto lehoty. Koncentračná zásada sústreďuje (koncentruje) procesnú možnosť označovať a predkladať dôkazy iba do určitého štádia administratívneho konania a súčasne vylučuje túto možnosť v ostatných štádiách konania. Právo a povinnosť označovať dôkazy preto v určitom štádiu konania účastníkovi konania zaniká.

Podľa § 9 zák. č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach po zverejnení prihlášky vo vestníku môže osoba dotknutá z dôvodov uvedených v § 4 (ďalej len „namietateľ“) podať v lehote troch mesiacov od tohto zverejnenia úradu námietky proti zápisu označenia do registra obsahujúce právne a skutkové odôvodnenie, ako aj listinné dôkazy alebo označenie listinných alebo iných dôkazov, ktoré namietateľ predloží.

Podľa § 10 ods. 2 zák.č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach ak námietky neboli podané riadne a včas podľa § 9 alebo ak namietateľ nepredloží na výzvu úradu v určenej lehote označené dôkazy alebo na výzvu úradu v určenej lehote nepreukáže splnenie podmienky povinného zastúpenia podľa § 34 ods. 3, úrad konanie o námietkach zastaví.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu nesúhlasil s tvrdením, že koncentračná zásada prichádza do úvahy iba tam, kde tak výslovne ustanoví príslušný osobitný právny predpis, ani že aplikácia tejto zásady je zásadne spojená s povinnosťou správneho orgánu účastníkov konania na dopad tejto zásady výslovne upozorniť. Najvyšší súd stret právnej argumentácie účastníkov konania na tomto stanovisku hodnotil ako právne podstatný.

Najvyšší súd konštatuje, že koncentračná zásada je výnimkou zo všeobecnej zásady jednotnosti administratívneho konania. Ide teda o výnimku z pravidla. Výnimky z pravidiel sú explicitne upravené. Iba s použitím tohto prístupu potom možno identifikovať, že ide o výnimku. Najviac, aplikácia koncentračnej zásady znamená zánik jedného zo základných procesných práv účastníka administratívneho konania – práva označovať a predkladať dôkazy. Zánik takéhoto procesného práva môže byť upravený iba zákonom a to explicitne. Najvyšší súd poukazuje na to, že ide o obdobu preklúzie (tá však platí v hmotnoprávných vzťahoch) a prenesenie tohto princípu do procesných vzťahov znamená prekludovanie práva označovať a predkladať dôkazy.

Najvyšší súd preto konštatuje vecnú správnosť argumentácie žalobcu, že koncentračná zásada musí byť zákonom upravená explicitne a jednoznačne s formuláciou obsahujúcou výslovne zánik práva označovať a predkladať dôkazy. Ustanovenie § 9 zákona č. 55/1997 Z.z. o ochranných známkach v znení účinnom k 29.06.2007, upravujúce konanie o námietkach proti zápisu ochrannej známky do registra ochranných znáмок koncentračnú zásadu neobsahuje.

O náhrade trov konania odvolací súd rozhodol podľa 224 ods. 1, 2 O.s.p. v spojení s § 250k ods. 1 O.s.p. a § 246c O.s.p. Žalobca mal v konaní úspech, preto mu vznikol nárok na náhradu trov konania, ktoré pozostávali z náhrady súdnych poplatkov z podanej žaloby 2 000,-- Sk a z podaného odvolania 2 000,-- Sk, spolu 132,78 eura a z náhrady trov právneho zastúpenia 731,25 eura podľa nasledovnej špecifikácie:

- **Prevzatie a príprava zastúpenia vrátane prvej porady s klientom – 21. decembra 2006**
Výška odmeny za úkon právnej služby a režijný paušál sú vyčíslené podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. a/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4 vyhlášky nasledovne:
 - 1 260,-- Sk + 239,40 Sk (DPH) + 164,-- Sk (režijný paušál) = **1 663,40 Sk**
- **Vypracovanie a podanie žaloby na súd – 12. septembra 2007**
Výška odmeny za úkon právnej služby a režijný paušál sú vyčíslené podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4 vyhlášky nasledovne:
 - 1 371,-- Sk + 260,50 Sk (DPH) + 178,-- Sk (režijný paušál) = **1 809,50 Sk**
- **Rokovanie a porada s klientom o vyjadrení odporcu k žalobe – 07. februára 2008**

Výška odmeny za úkon právnej služby a režijný paušál sú vyčíslené podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4 vyhlášky nasledovne:

- 1 466,-- Sk + 278,50 Sk (DPH) + 191,-- Sk (režijný paušál) = **1 935,50 Sk**

▪ **Účasť na súdnom pojednávaní na Krajskom súde v Banskej Bystrici - 19. marca 2008**

Výška odmeny za úkon právnej služby a režijný paušál sú vyčíslené podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. d/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4 vyhlášky nasledovne:

- 1 466,-- Sk + 278,50 Sk (DPH) + 191,-- Sk (režijný paušál) = **1 935,50 Sk**

Náhrada za stratu času za cestu z Bratislavy do Banskej Bystrice a späť v trvaní 6 hodín je vyčíslená podľa § 17 ods. 1 vyhlášky nasledovne:

- 12 x 318,-- Sk = **3 816,-- Sk**

Výška náhrady cestovných výdavkov z Bratislavy do Banskej Bystrice a späť je podľa § 16 ods. 4 vyhlášky a zákona č. 283/2002 Z.z. o cestovných náhradách v znení neskorších predpisov vyčíslená nasledovne:

Bratislava – Banská Bystrica a späť 420 km, sadzba náhrady podľa opatrenia o sumách základnej náhrady 6,20 Sk/km, priemerná spotreba 6,5 l/100 km, náhrada PHM 2,70 Sk/1 km (41,50 Sk/11 nafty),

- cestovné náhrady spolu: **4 872,-- Sk**

▪ **Rokovanie a porada s klientom po doručení rozsudku Krajského súdu v Banskej Bystrici – 05. mája 2008**

Výška odmeny za úkon právnej služby a režijný paušál sú vyčíslené podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. b/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4 vyhlášky nasledovne:

- 1 466,-- Sk + 278,50 Sk (DPH) + 191,-- Sk (režijný paušál) = **1 935,50 Sk**

▪ **Vypracovanie a podanie odvolania na súd -15. mája 2008**

Výška odmeny za úkon právnej služby a režijný paušál sú vyčíslené podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. c/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4 vyhlášky nasledovne:

- 1 466,-- Sk + 278,50 Sk (DPH) + 191,-- Sk (režijný paušál) = **1.935,50 Sk**

▪ **Účasť na súdnom pojednávaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky – 05. marca 2009**

Výška odmeny za úkon právnej služby a režijný paušál sú vyčíslené podľa § 11 ods. 1, § 14 ods. 1 písm. d/, § 16 ods. 3 a § 18 ods. 4 vyhlášky nasledovne:

– 53,49 eura + 10,16 eura (DPH) + 6,95 eura (režijný paušál) = **70,60 eura**

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave, dňa 05. marca 2009

JUDr. Ivan R u m a n a , v.r.

predseda senátu

za správnosť vyhotovenia:

Alena Augustiňáková